

Sygn. akt: WSP 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący)

SSN Edward Matwijów

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant Ewa Śliwa

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej Romana Szubigi,
w sprawie kmdr. por. A. W., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w
dniu 2 września 2013 r. skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego
nadzorowanego przez Wojskową Prokuraturę Okręgową w P.,

p o s t a n o w i ł

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2013 r. do Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P.,
nadzorującej wszczęte w dniu 8 grudnia 2010 r. śledztwo w sprawie
zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw
przeciwko działalności instytucji państwowych, wiarygodności dokumentów, mieniu,
obrotowi gospodarczemu, ochronie informacji niejawnych, wpłynęła skarga
pełnomocnika (wg terminologii użytej w skardze) kmdr. por. A. W. na naruszenie
prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym
prowadzonym przez prokuratora bez nieuzasadnionej zwłoki.

Powołując się na przepisy art. 2 ust. 1 i 1 a, art. 3 pkt 4, art. 4 ust. 5, art. 5 ust. 4 oraz art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm. – zwanej dalej ustawą o skardze), autor skargi wniósł o:

„1. stwierdzenie, że w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Wojskową Prokuraturę Okręgową w P. w sprawie o sygn. akt [...] nastąpiła przewlekłość postępowania,

2. zasądzenie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w kwocie 20 000 zł (...) na rzecz kmdr. por. A. W”.

W uzasadnieniu skargi, po wskazaniu dat: wszczęcia śledztwa (8 grudnia 2010 r.) i jego przedmiotu, wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów kmdr. por. A. W. o czyny z art. 258 § 3 k.k., 231 § 2 k.k. i inne (5 grudnia 2011 r.), przesłuchania tego podejrzanego (15 grudnia 2011 r.) i wydania postanowienia o zastosowaniu wobec kmdr. por. A. W. środków zapobiegawczych w postaci poręczenia majątkowego oraz zawieszenia w czynnościach służbowych (16 grudnia 2011 r.) argumentowano, że do dnia sporządzenia skargi prowadzący postępowanie nie przesłuchał wszystkich osób zatrudnionych w Centrum Wsparcia Teleinformatycznego i Dowodzenia Marynarki Wojennej w W., których zeznania mogłyby mieć znaczenie dla karno-prawnej oceny czynu kmdr. por. A. W., nie zgromadził całej niezbędnej dokumentacji, która ma znaczenie dla przedmiotowej sprawy, nie zgromadził materiału dowodowego, który pozwoliłby na podjęcie decyzji w przedmiocie zamknięcia postępowania przygotowawczego, skorzystał z opinii biegłego z zakresu prawa zamówień publicznych co prowadziło do przedłużenia postępowania, a jednocześnie było działaniem „... *de facto* poza procedurą karną z uwagi na fakt, że w takim zakresie biegli nie powinni być powoływani”.

Uzasadniając zaś wysokość kwoty zadośćuczynienia, skarżący wskazał na wielomiesięczne pozbawienie podejrzanego możliwości godnego zarobkowania oraz wyłączenie go z możliwości funkcjonowania w środowisku zawodowym, a

nadto podkreślił, że postępowanie prokuratury godzi w pewność prawną podejrzanego.

W odpowiedzi na skargę Wojskowy Prokurator Okręgowy w P. wniósł o oddalenie skargi jako niezasadnej.

W uzasadnieniu tego wniosku podał, że wykonane czynności śledcze w okresie od 8 grudnia 2010 r. do 13 grudnia 2011 r. potwierdziły wstępnie przyjętą wersję śledczą o funkcjonowaniu od początku 2010 r. do sierpnia 2011 r. w W., pod kierownictwem kmdr. por. A. W., zorganizowanej grupy przestępczej, co pozwoliło na postawienie mu oraz sześciu innym osobom zarzutów i przesłuchaniu ich w charakterze podejrzanych. W toku dokonanych przeszukań zabezpieczono dokumentację przetargową, dotyczącą wielu wymienionych enumeratywnie inwestycji, zatrzymano komputery i nośniki danych należące do podejrzanych, uzyskano dokumentację bankową, przesłuchano świadków, dokonano oględzin i zasięgnięto opinii biegłego dotyczącej zgodności z prawem zamówień publicznych poszczególnych postępowań.

Pozwoliło to m. in. na ogłoszenie podejrzanemu kmdr. por. A. W. postanowienia o uzupełnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, co miało miejsce 25 marca 2013 r.

W uzasadnieniu odpowiedzi na skargę akcentuje się fakt zmiany wyjaśnień przez podejrzanego A. W. oraz odmowę składania wyjaśnień co do części zarzucanych mu czynów do czasu zapoznania się z zebrany materiał dowodowy. Wskazuje się też na konkretne czynności, których przebieg zgodnie z wcześniejszym planem, prowadzić będzie do zakończenia postępowania.

Przyznając, że postępowanie przygotowawcze trwa niespełna dwa lata i osiem miesięcy, autor odpowiedzi na skargę podkreślił jego obszerność, wieloosobowość, skomplikowany i wielowątkowy charakter oraz to, że śledztwo było prowadzone w sposób usystematyzowany, a czynności procesowe podejmowane były bez zbędnej zwłoki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego prowadzonego przeciwko podejrzanemu kmdr. por. A. W. nie zasługuje na uwzględnienie, jest wręcz na granicy dopuszczalności.

Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze powinna ona zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

W niniejszej sprawie autor skargi wskazał wprawdzie szereg czynności, których dokonanie bądź zaniechanie ich dokonania doprowadziło do przewlekłości postępowania. Uczynił to jednak tak ogólnikowo, że nie sposób dokonać oceny wpływu tych działań czy zaniechań nadzorującego postępowanie przygotowawcze na sprawność jego przebiegu.

Nie można, w szczególności, ocenić czy rzeczywiście nie przesłuchano wszystkich osób (zapewne istotnych, posiadających konkretną wiedzę przydatną w sprawie, a nie wszystkich – *in gremio*) zatrudnionych w Centrum Wsparcia Teleinformatycznego i Dowodzenia Marynarki Wojennej w W., ponieważ autor skargi nie wskazał konkretnych osób w skardze, ani nie wnioskował o ich przesłuchanie w toku postępowania. Podobnej treści jest zarzut zaniechania zgromadzenia całej niezbędnej (czyli jakiej?) dokumentacji, czy też materiału dowodowego, który pozwalałby na podjęcie decyzji w przedmiocie zamknięcia postępowania.

Te zarzuty, bez ich konkretyzacji i dodatkowo wobec odmiennej oceny sprawności postępowania wyrażonej i udokumentowanej przez nadzorującego śledztwo prokuratora, nie mogą być uznane za dowodzące przewlekłości śledztwa. Podobnie rzecz się ma z zakwestionowaniem prawnej dopuszczalności zasięgnięcia opinii biegłego. Okoliczność ta bowiem może podlegać ocenie w postępowaniu rozpoznawczym, nie jest natomiast dopuszczalna na etapie badania sprawności postępowania przygotowawczego z powodu skargi na jego przewlekłość. Sama zaś czynność procesowa – dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jest prawnie skuteczna, a jej związek z przedmiotem postępowania

niewątpliwy. Nie można więc jej ocenić jako oczywiście zbędną, obliczoną na przedłużenie postępowania.

Skoro więc żaden z argumentów zawartych w uzasadnieniu skargi nie wykazał braku sprawności postępowania w ocenianej sprawie, niewątpliwie złożonej, skomplikowanej, pracochłonnej, przeto skargę jako niezasadną należało oddalić.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.